

ἐπετεύχθη, τοῦ λοιποῦ δὲ οἱ Κυθηριοὶ Πει-
ραιῶς—Ἀθηνῶν—Κυθήρων ἀποτελοῦντες μίαν
ἐνιαίαν καὶ ἀδιαιρέταν οἰκογένειαν θὰ συ-
χίσουν τὴν πρὸδόν των. Οἱ ὑβρίσαντες ὁμοῦ
αὐτοὺς ἐν πρώτῳ ὀφείλουν νὰ πράξουν. Νὰ
κρυφθοῦν τὸ ταχύτερον εἰς τὸ σκότος διότι

Ἰωάννη Π. Κανέλλη. Πρὸς τὸ τόσῳ εὐ-
ρισκτον ζεύγος ἡ ἡμέρῃς μας ἀπευθύνει
εὐχὰς καὶ συγχαρητήρια.

THE FUTURE OF THE ARABIC LANGUAGE

Ἰωάννη Π. Κανέλλη. Πρὸς τὸ τόσῳ εὐ-
ρισκτον ζεύγος ἡ ἡμέρῃς μας ἀπευθύνει
εὐχὰς καὶ συγχαρητήρια.

“ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ”

ΟΡΙΑΝΟΝ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΑΓΓΕΛΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Εσωτερικού Έτησις	Δραχ. 30
Εξωτερικού	Λίρας 1
Αμερικικής	Δολλάρια 5

Η συνδρομή υπολογίζεται από της ημε-
ρας της αποστολής του φύλλου.

Τα χειρόγραφα δημοσιεύονται ή μη
δεν αποδίδονται.

Διαχειριστής και υπεύθυνος
ΑΛΕΚΟΣ Π. ΜΑΡΣΕΛΟΣ

ΔΗΛΩΣΙΣ “ΦΩΝΗΣ” ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ

Δηλούμεν προς τους συνδρομητάς
μας το “Εσωτερικό” δι, λόγω της
αδύναμτος των τυπογραφικών και των
άλλων εξόδων του φύλλου, η έτησις
συνδρομή αυτού αδέχεται από 1ης
Ιανουαρίου προσεχούς έτους 1929
από δραχμάς τριάνοντα εις δραχμάς
πεντήκοντα.

(Εκ του Γραφείου Διαχειρίσεως)

ΙΔΡΥΣΙΣ ΕΝ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ

Οι εν Μπρίσμπακ της Αυστραλίας “Ελ-
ληνες, πρωτοστατούντων των συμπολιτών
μας, προέβησαν εις την ίδρυσιν ελλη-
νικού “Εμπορικού “Επιμελητηρίου με έδραν
το Σίδνεϋ. Το “Επιμελητήριον τουτο του
όποιου οι σκοποί, εξ δυνάμτος έωμεν υπ’ ε-
μει μας, είνε ευρύτατοι, ανέλαβε να ορ-
γανώσῃ επιτροπή απαρτισθεῖσα εκ των
κ.κ. Ιωάννου Σ. Κομνηνού ως προέδρου,
Γεωργίου Ι. Σκλάβου ως αντιπροέδρου,
Αγγελώ Γκουσίνα ως γραμματέως, και
των κ. Κ. Κωνσταντίνου, Καραπίτη, Ιωάννου
Μαυρομμάτη, Χαρ. Καλούδη, Παν. “Α-
ρόντη, Εμμ. Ζερβού, και Εύστρ. Χριστο-
φορίδου.

Μεταξύ των διαφόρων σκοπών του “Επι-
μελητηρίου είνε και η παρακολούθησις
των εις Αυστραλίαν μεταναστευόντων
“Ελλήνων, και η κατάλληλος αυτών το-
ποθέτησις εις εργασίας αναλόγους προς
τάς κλίσεις των και την ικανότητά των.
Το “Επιμελητήριον θα εκδίδη μηνιαίον
δελτίον εις ελληνικήν και αγγλικήν γλώσ-
σῃ, και θα εργασθῇ όπως δημοσιογρά-
φῃ, εθελείας εμπορικῇν και ἀπομπολι-
κῇν συγκοινωνίαν μεταξύ “Ελλήνων και
Αυστραλίας. “Επίσης θα εγκαταστήσῃ εν-
τός των γραφείων του μίαν διαρκή εκ-
θεσιν δειγμάτων ὄλων των ελληνικῶν
προϊόντων τα ὁποῖα θα φροντίσῃ νά
διαδώσῃ εις ὅλας τὰς Αυστραλιανὰς ἀ-
γοράς.

Τὸ “Επιμελητήριον θὰ διοργανώσῃ ἐπὶ
πλέον ἐκδρομὰς τῶν μελῶν του πρὸς ἐπι-
σκεψιν τῶν διαφόρων ἐν Αὐστραλίᾳ ἐλ-
ληνικῶν παροικιῶν, και ὁμαδικὰς τοιαύ-
τας τῶν “Ελλήνων πρὸς ἐπισκεψιν τῆς
“Ελλάδος. Πρὸς τοῦτους θὰ ἐπιδώσῃ τὴν
ὁργάνωσιν διὰ τὰ μέλη του εἰς τὰς δια-
φόρους παροικίας τῆς Αὐστραλίας λαί-
κων ἀναγνωστῶν και γυναικῶν διὰ
παντὸς εἴδους ἀθλητικὰ ἀγωνίσματα,
ἐν τέλει δὲ θ’ ἀναλάβῃ τὴν πρωτοβουλίαν
τῆς ἱδρύσεως ἐν Σίδνεϋ ἐνὸς “Ελληνο-
Αὐστραλικοῦ Κολλεγίου μετὰ Οἰκονο-
μικοῦ κατὰ τὸ ὑπόδειγμα τῶν ἐν “Αγ-
γλίας τοιούτων με ἀρίστους παιδαγωγούς
και διδασκάλους “Αγγλους και “Ελλήνους.

“Η εὐρύτης, ἀληθῶς, τοῦ προγράμμα-
τος τοῦ ἐν λόγῳ “Επιμελητηρίου, προκα-
λεῖ χαρὰν και εὐχαρίστησιν εἰς πάντας
τοὺς ἐνδιαφερομένους διὰ τὴν πρόοδον
τῶν μακρινῶν ὁμοειδῶν μας, ἀρκεῖ μόνον
τὸ πρόγραμμα αὐτὸ νὰ μὴ συναντή-
σῃ ἐμπόδιον ἐξ ἐκείνων νὰ ποῖα συνη-
θέστατα ἀναφέρονται εἰς τὰς παροικίας
μας τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἢ και ἂν τὰ συναν-
τήσῃ νὰ δυνηθῇ εὐχερῶς νὰ τὰ παρα-
κινήσῃ. Διότι κανένα πρόγραμμα και καμ-
μία κοινωνικὴ διάθεσις δὲν δύνανται
να προκοφῶσιν δευρὺν ὁποιοῦνδήποτε
τὰς πληγὰς τοῦ ἐγωῖσμοῦ και τῆς ἰδιοτε-
λείας.

ΕΠΙ ΤΗ ΕΡΤΗ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

“Ο ἐν Χώρα ἀρραφῆς και παλαιὸς φιλε-
λεύθερος κ. Στέφανος Μπαρμπαρτζής ἀπέ-
στελλε πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον κατὰ τὴν ἡμέ-
ραν τῆς ἐορτῆς του το ἀκόλουθον τηλεγρά-
φημα:

“Εξοχότατον Ελευθέριον Βενιζέλον
Πρωθυπουργόν

“Αθήνας

Μετά ἑκατομμύριον “Ελλήνων ἐλευθέρων
ἀνταρτῶν δορυμένων “Υψίστῳ ἐπὶ τῇ σημε-
ρῇ δημοκρατικῇ ἐορτῇ ὅμων, ἐνώμω εὐχάς μου
ἐπ’ ἀγαθῇ εὐδοσίᾳ.

Στέφανος Μπαρμπαρτζής

ΝΕΟΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ ΕΙΣ ΚΥΘΡΑ

“Ο ἐν Ποταμῷ ἔμπορος κ. Θεόδωρος
Κασιμάτης “Ατζάτος προσέφερε ἕνα νέον
και πολυτελὲς αὐτοκίνητον μεταξὺ τῶν ἐν
τῇ νήσῳ μας ὁμοίων.

ΘΕΙΟΝ ΟΡΑΜΑ

—Δὲ λῆτε, ὅ ἐ παιδιὰ, τίποτα νὰ ζεσταθῶμε;
Και μετὰ τὸ λόγον φάνηκε μαθῶν κομμί στήν
ἀνοιχτὴ θυρίδα, κίλισε ἀπὸ τὴ σκάλα κάτω ὁ
Κώστας ὁ θεμαστής, βαρυνόμενος στήν
πατατούκα του. “Εκανε κρῖνον δυνατὸ. Βαρὺς
ἐξυρίζε τὰ πέλαγα, πάγωνε τ’ ἀκρογιάλια,
κροσουτάλλιαζε τὰ στοιβαγμένα χιόνια στὰ βου-
νά. Καὶ τὸ πλῆρωμα, ναῖτες και θεμαστές,
συναγμένοι ὁλόγυρα στὴ θεμαστῆρα, φρόντι-
ζαν νὰ ζεσταθῶν μετὰ τὴ φασκομηλιά και τὸ
ψωμιτόρι. “Ο λόγους καρφωμένους στὴ μέση
ἐνὸς στήλου φράζε και κίπνιζε μαζὺ τὰ πε-
ρίγυρα σωθῆματα. Διπλὰ-τριπλὰ τὰ κρεβάτια
κολλημένα στὰ πλευρά, μετὰ μαθῶν τους
στροφώδια, θύσανε νεκροφῶδες μετὰ ἡφίστατα
βάθῃ τῆς γῆς ταρισεμένες. Κοντὰ ἡ καμα-
ρόδια τοῦ ναυλοχῶν ἀνοικοδόμητον, ἐδειχνε
ἄλλο κρεβῆτι στρωμένο, δυο-τρεις φωτογυ-
φίες παλιές, μὴ χρωμολιθογραφία χανοῦμι-
σας, χρυσοφορμένης και ἐπιλαμμένης σὲ που-
πουλένια προσηκῶσα. Καὶ ὁλόθυε κρημασμένα
τὰ ροζα, στὸ λάδι και στὸ κάρβουνο βουτη-
γμένα οἱ μουσαμάδες ζεστασίμων και μιντο-
μαλομένων τὰ χοντὰ ποδημάτα και τὰ κα-
σέκια και οἱ χρωματιστοὶ σκούφοι, ἐδειχναν
τὸ χρώμα καλογεγικὸ κελί. “Αλλὰ τὴ φιλφί-
α του νεοῦ ποῦ ἀκούονταν στὰ πλευρά, ἡ
μυρωδιὰ τοῦ κατρώμου και τὰ ψιμένα πρό-
σωπα τῶν ἀνθρώπων, ἐδειχναν πῶς ἡ ζωὴ ἐδῶ
ἀγωνίζεται τὸν τελευταίον ἀγῶνα τῆς. Γὰρ τοῦ-
το και κανένας δὲν πρόσσεε τώρα στὸ ἀστεῖο
καταγκῆλιμα τοῦ θεμαστή.

—Δὲ λῆτε, ὅ ἐ παιδιὰ και τίποτα νὰ ζεστα-
θῶμε; ζαναδεύοντες κείνους, ἀγκυλιάζοντας
τὴ θεμαστῆρα σὰν ἐρωμένη.

—Τὶ νὰ ἐπιδοῦμε; ὥσποτε μελαγχολικός ὁ
Κώστας ὁ “Αζιώτης. Νυχτιά σὰν τὴν ἀπῆλπνι
δὲ θέλει παραμυθίαι! “Εδῶ στὸν ἀγριο κόρφο
ποῦ εἰμαστε κλεισμένοι, τριγυρίζοντες ἀπὸ
τὸ μόνιχρῖσμα τῆς Μαύρης Θάλασσας, σαβα-
νωμένοι ἀπὸ τὸν πομπόκεννο θυμὸ τ’ οὐρα-
νοῦ, ἀς ποῦμε κατεῖς δεικὸ και παρήγορο. Στὰ
παλιὰ χροῖα οἱ γέροντες μας δὲν εἶχαν τὴν
καταδίκην τοῦ ἔχουσε μὴς τώρα. Περνοῦσαν
τὶς ἡμέρες; κάτω ἀπὸ τὴ στέγη τους, κον-
τὰ στὴ φωτιά ἀνάμεσα στὴ φαμίλια τους. “Ο-
πως ὁ ἀμπελοφυτευτὴς τ’ ἀπέλει του τρυφού-
σανε και κείνοι τὸ κολοκάκι τῆς θάλασσας και
χαίγονταν τὸ χειμῶνα τὰ καλά τῆς ἀροβῆς.

“Εξεραν τὴ γιορτὴ και τὴν καματερὴ τους.
Εἶχαν καιρὸ γὰ τὴ χαρὰ και γὰ τὴ θλίψη
τους. “Εμεις τίποτ’ ἀπ’ αὐτὰ! Χειμῶνα-καλο-
καίρι τ’ ὀργώνουμε τὸ κτήμα. Βυθία καματερά
στὴ βουκέντρα τῆς “Ανάγκης ὑποτακτικὰ θ’
ἀλλοκαλῶμεν τὸ ἀρμυρὸ χροῖμα, μονάχα τὴ
φωκία μας ἔχοντας γὰ πληρωμὴ. Γὰρ τοῦτο
καλὰ ποῦ ἔκινε ἡ κακοκαιρία ν’ ἀρῶσουμε λί-
γο τὸν κάματο. Δὲ λῆω πῶς θὰ μείνουμε και
τώρα ἡσυχοι. “Ο ἀφέντης θέλει δουλειὰ ἀπὸ
τὸ δουλετὴ γιὰτὶ φοβῆται μὴν ὀκνήσῃ
τὴν ἀκαμοσία. Φαντάσου ὅμως ἂν ἦταν κα-
λοσύνη, τὸ δρόμο θὰ παίρναμε τώρα! “Επὶ
τοῦλάχιστου ἔχω ἐλευθέρω τὸ νοῦ νὰ συλλογι-
σθῶ τὸ σπῆτι μου.

“Αχ, τὸ σπῆτι μου! “Αρχισα τὸ παράπονο
καὶ κοιτῶν νὰ δουρῶ το σὰν ἀπαγορὸ παιδί.
Μὰ δὲ φταίω γῶ. Φταίει αὐτὴ ἡ νύχτα. Φταί-
ει τὸ ἀπομυθὸ ἀποσπέρμα, τ’ ἀστὲρι τὸ λαμ-
πρὸ ποῦ ἔτρεμε βασιλεύοντας πίσω ἀπὸ τὰ
χινοῦμένα βουνὰ και τὰράζε τὸ ἐνε μο. “Ο-
πως τοῦς Μάγους ὠδήγησε και μένα πίσω ἀ-
πὸ τὰ βουνὰ και τὰ πέλαγα στὴ Νάξο, στὸ
Γρίτι μου τὸ πρᾶσινομένο, στὸ ταπεινὸ μὴ
ὀλόγαρο σπιτάκι μου. Καὶ ὅχι ἐδῶ παρὰ-
πρός, παρὰμυθὸς ἀκόμη. Μ’ ἔφερε στὰ παιδι-
αῖκα χροῖνα μου, πρὶν ἀφῶσιν τὴ στεριά και
πρὶν νὰ ταξιδεύω τὴ θάλασσα.

Καθόμαστε ὅλοι στὸ παραγῶνι, διπλοπόδι
στὰ μάλλινα στρωσίδια, ντυμένοι μετὰ ζεστὰ
φορεμάτια μας, ποῦ τὰ ἔραψε τῆς μάνας
ἡ φροντίδα και τῆς ἀδελφῆς μας, τῆς “Ομορ-
φοῦλας, τὰ πιθῆα χέλια. “Ο πατέρας μου, θε-
μαχωμένος και νιοφάντατος γέροντας, καθό-
τανε σὲ; πρὸς-εξωστρεφὴς; ψηλά και ρουφωδὲς
ἀπολαυστικὰ τὸ τομιοῦκί του.

“Οταν μὲς ἔβλεπε ἐστὶ συναγμένος, τὸ ἀρε-
σε νὰ διηγέται παραμυθία και ἱστορίες τῆς
ζωῆς του. Τῆς θάλασσας οἱ κίνδυνοι, τῆς στε-
ριάς οἱ χαρές, ὁ τρόμος τῶν κυρσοῶν, τὰ
ναυτικὰ κατορθώματα τῆς “Επανάστασις δια-
βαιναν ζωντανὰ και ὁλοφάντατα μπροστά του.
Μὰ κείνη τὴ νύχτα δὲ θέλησε νὰ μιλήσῃ οὔ-
τε γὰ παραμυθία, οὔτε γὰ ταξίδια του. Μό-
λις βάλανε τὸ λῦχν στὸ λυχνόσταθι και τὰ
φῶγα τὴ λειψώματα, μὰς ἄρχισε θεοσευτικῆς
κουβέντες. “Ηταν θρησκὸς ὁ ἀγιοχωματος; και
τὰ τερά βιβλία δὲν τ’ ἄφινε ἀπὸ κοντὰ του.
“Αλλῆθια στὰ ταξίδια του εἶχε πρόχειρα τὰ
τροπάρια και τὶς βλαστήμιες. Μὰ τώρα πῶς
ἐκταπε τὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς ἀρνάσσε γὰ τὴ
συντηρία τῆς ψυχῆς του.

—Δὲ μοῦ λῆς, εἶπε στὸν ἀδερφό μου τὸ μ-
κρότερο, τί δράμα εἶδε ἡ Παναγία τῆς νύχτας
ποῦ γέννησε τὸν Κύριον ἡμῶν “Ιησοῦ Χριστό;
Κόκκαλο ἐκεῖνος. Ρωταῖ ἐμένα, τὸ ἴδιο.

—“Α, δὲν τὸ ἔβλεπε! πρὸςέσε με ἡμερῇ
φωνῇ. Μὰ δὲ φαίνεται οἱς ὅτ’ αἰετὶ γῶ ποῦ δὲ
σὰς τὸ ἐμαθ’ ἀκόμη. “Εγινε πέρα στήν “Ανα-
τολή, στὸ τόπο τοῦ παρὰδῶ. Πῶς χροῖνὸ δὲ
σὰς λέω. Φτάνει νὰ μετρίσεσθε τὸ φρενὶνὸ και
τὸ βρῆκεται ἀμέσως. “Εκείνη τὴ νύχτα μὴ
γυναικα συντροφισμένη ἀπὸ τὸν τέκτονον τὸν
ἀντὴν τῆς, ἀτάχῃς μισοστροφῆς σὲ μὴ σπῆ-
λιά και γέννησε ἕνα παιδί. Φτωχὰ ἦταν τὰ
ροζὰ τῆς, ἡ δὴν τῆς κυκνήμιον μὴ εἶχε κα-
τεῖ τὸσο λαμπρὸ σπῆ-ματι, ποῦ ἐλεγες δ’ ἐ-
ναστροφή και τὴν πέτρα. Κάτω ἀπὸ τὸ γαλῆ-
σιο φῶρεμα και τὸ κόκκινο στηλοπᾶνι, τὸ κορ-
μὶ φάνταζε λυγρὸ, ἄξω γὰ νὰ θρονιάσῃ μὴ
πάνανγρη ψυχῇ. Καὶ κάτω ἀπὸ τὸν ἀσπρο
τῆς κεφαλόδετῃ τὰ μυδαλωτὰ μάτια, τὰ φρύδια
τὰ ἀμυγλὰ, τὸ λεπανάνθιο μέτωπον, λαμπρότερο
κ’ ἀπὸ τὰ χρυσὰ στολίσια του, φανερώσαν
τὴν ἀθανάτικὴν πηγὴ ποῦ θὰ σαρκώσῃ τὴν
“Αγίαν και τὴν Καλοσύνη.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ Τ.Τ.Τ.

Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος 1927 τὰ δύο
ταχυδρομικὰ και τηλεγραφικὰ Γραφεῖα
Ποταμοῦ και Χώρας ἐν τῇ νήσῳ μας, εἶ-
χον τὴν ἀκόλουθον κίνησιν:

“Αποσταλέντα ἐν γένει και ἀφιγθέντα
ἀντικείμενα ἐσωτερικῶν και ἐξωτερικῶν
Γ.ο. Χώρας ἐν ὅλῳ 98.486. Γ.ο. Ποταμοῦ
96.869. Ταχυδρομικὰ δέματα Χώρας
549, Ποταμοῦ 443. “Εκδοθεῖσα και
πληρωθεῖσα ἐν γένει ταχυδρομικὰ και
τηλεγραφικὰ ἐπιταγὰ, Χώρας 666 διὰ
ποσὸν δραχ. 255.606 και 45 λ. Ποταμοῦ
358 διὰ ποσὸν δρ. 165.536. “Αποστα-
λέντα και ἀφιγθέντα ἐν γένει και διαβα-
τικὰ τηλεγραφήματα, Χώρας 6.210, Πο-
ταμοῦ 4530. Εἰσπράξεις ἐκ τῆς πωλῆ-
σεως ἐν γένει ταχυδρομικῶν ἐνημέρων,
Χώρας δρ. 40.787, Ποταμοῦ δρ. 73.505
Εἰσπράξεις ἐκ τελῶν τηλεγραφημάτων
ἐν γένει, Χώρας δρ. 21.860, Ποταμοῦ
δρ. 22.005,25.

Κατὰ δὲ τὴν πρώτην ἐξαμήνου τοῦ
1928 ἡ κίνησις τῶν δύο ὡς ἄνω γρα-
φείων ἔκλινεν ὡς ἑξῆς:

“Αποσταλέντα ἐν γένει ταχυδρομικὰ
δέματα, Γ.ο.φ. Χώρας 284, Ποταμοῦ
218. “Επιταγὰ ἐν γένει, Χώρας 460, ἀν-
τιπροσώπευσις ποσὸν δραχ. 283.893,5
Ποταμοῦ 213 ἀντιπροσώπευσις ποσὸν
δραχμ. 242.677 και 45 λ. Τηλεγραφήμα-
τα, Χώρας 3.155, Ποταμοῦ 2.316. “Εκ
πωλήσεως ἐνημέρων. Χώρας δρ. 32.026,
Ποταμοῦ δρ. 49.700. “Εκ τελῶν τηλε-
γραφικῶν Χώρας δραχ. 10.745, Ποταμοῦ
δρ. 18.314,15.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΓΡΑΦΕΙΩΝ

“Ο ἐπιθεωρητὴς τῶν Τ.Τ.Τ. κ. Ε. Μω-
ρατῆς μεταβὰς εἰς Κύθηρα προέβη εἰς
ἐπιθεωρήσιν τῶν τηλεγραφικῶν και ταχυ-
δρομικῶν γραφείων τῆς νήσου μας. “Επι-
σημειῶν διὰ κ. ἐπιθεωρητῆς θὰ ἐπαρ-
εστηθῇ ν’ ἀνακοινώσῃ τὰς ἐκ τῆς ἐπιθεω-
ρήσεως του ἐντυπώσεις του.

ΕΡΑΝΟΣ ΘΑΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΔΩΝ

Κατὰ τὸν διενεργηθέντα ἔρανον πρὸς
κατασκευὴν τῆς ὁδοῦ “Αλεξανδράδων ἐν
τῇ νήσῳ μας μας προσεφέρθησαν εἰς τὴν
“Επιτροπὴν τὰ κατωτέρω ποσά:

Ὀνομα	Δραχμ.
Υἱοὶ Ιωάννου Τζάνε	2.000
Υἱοὶ Π. Βαλέτη	1.914
Βασίλειος Πετρόπουλος Διγενῆς	1.875
Υἱοὶ Δημ. Κομνηνοῦ	1.857
Γεώργ. Κασσιμάτης Ταυτοδρος	1.125
Ιωάνν. Παν. Κομνηνὸς Σπείνας	1.000
Νικόλαος Κασσιμάτης Καλούδας	1.000
Πέτρος Φωτοτύλης	500
Σταμάτος Τζάνε	500
Ιωάννης Παν. Καλοκαρινός	400
Χαρίλαος Μακρῆς	375
Α. Κράλης	375
Μηνᾶς Γερ. Τροχάτος	375
Παναγιώτης Προτόπαπας	375
Βασίλειος Ι. Καλοκαρινός	300
Θεόδωρος Καλούδας	250
Δημ. Καλούσης Μαλακινός	75

Τὸ ὅλον Δραχμὰι 14.196

“Ο ἔρανος συνεχίζεται μετὰ ζήλου διὰ
τὴν ἀποπεράτωσιν και τοῦ ἔργου αὐτοῦ
ποῦ τόσον τιμὰ τοὺς κατοίκους τῆς περι-
ουσίας “Αλεξανδριδίων και τὴν ἀναλα-
βούσαν τὴν κατασκευὴν ἐπιτροπῇ.

ΑΙ ΥΠΟ ΧΑΡΑΕΙΝ ΟΔΟΙ

“Εκτὸς τῶν χαροχιδεῶν και κατα-
σκευασθεισῶν μέχρι τοῦδε ὁδῶν θὰ χα-
ροχθῶσιν ὑπὸ τοῦ κ. Σχιμῆλε και αἱ
ὁδοὶ Ποταμοῦ-Τριφυλιάνων και Βιαρα-
δικῶν-Βρύσης, ἀπαραίτητος ἀμφοτέρων
διὰ τὰς ἀνάγκας των κατοίκων τῶν ἐν
λόγῳ κοινοτήτων. “Επίσης θὰ χαροχθῶσι
και ὅσαι ἄλλαι ὁδοὶ ἤθελον ζητηθῇ ὑπὸ
ἄλλων κοινοτήτων.

Χίση τὰ πλευρά του,
—Μή!... ἐφῶνας με δὴν τῆς τῆς δύναμης.
Και μετὰ τὸ μὴ! ἐπῆλθε. Δὲν εἶδε ὁλόγυρα
τῆς τίποτα ἀπὸ τὸ φριχτὸ δράμα. Τὸ βρέφος
κοιμώμενον ἀκόμη πλάγι τῆς, μέσα στὴ φάτιν,
ἀπάνω στὸ ἄγρυ. Μὰ δὲ βασιλεῦσε ἡ σιγὴ και
τὸ σκοτάδι, ὅπως πρὶν. “Αγγελικὴ ἁρμονία κα-
τεβαίνει ἀπὸ ψηλὰ και λαμπρομέτωπο ἀστὲρι
ἔχων θάλασσα τὸ φῶς του στὴ σπηλιά. Καὶ
μυθῶς στὰ πόδια τῆς, οἱ Μάγοι γονατίζουσι
μετὰ δῶρα τῆς, τῆς αἰώνιας και τὸ μῶρον τὸ
λαμπρὸ, ἀνδάναν τὸ γιό τῆς Βασιλέας και Θεοῦ.
“Εκείνη τὴν ὥρα φάνηκε στήν ἐμπύκη χλω-
μὸς τ’ Ἰωσήφ.
—Νὰ φωνάξῃς! λέει τρέμοντας στὴ γυναικί
του. “Ο “Ηρώδης θέλει τὸ παιδί κ’ οἱ ἀν-
θρωποὶ του μᾶχων στὴ χώρα. Γλῆγορα νὰ
φύγωμε!...
“Εκείνη ἄρταξε ἀμέσως τὸ βρέφος, τὸ
ἐφίξε στυγρὸς κόρυφος τῆς και πῆλιν δρόμῳ
γὰ τὴν Αἴγυπτον. “Η νύχτα τοῦς ἔκρινε. Μὰ
τὰ αἶμα τῶν ἀλλων παιδιῶν κ’ ὁ θρόνος
τῶν μονάρχων, ἀνέβαιναν ἀπὸ τὰ σπῆτια τῆς
Γαλιλαίας, πρὸςτολῶν θυσία στὸν ἀναχω-
φῆτῃ τοῦ κόσμου.
—Πόσα αἶματά θα θυθῶν ἀκόμη! φθόγγος
προφῆτης ἡ γυναικί. Πόσα αἶματά!...
Τέλειωσε ὁ “Αζιώτης τὸ διήγημά του κ’ οἱ
σύntonεροι ἔβαιναν ἀκόμη ἀνέντητοι σὰν ὀνει-
ροπλανεμένοι. Μερικοὶ σταυροκοπήθηκαν ἄλ-
λὰ στέναξαν βαθεῖα σὰν νὰ ἔπληνε κατὰ πα-
ρήγορο μέσος τους. Μὰ ὁ Κώστας ὁ θεμαστής
ἴδως στ’ αὐτὰ και τὰ σαβάρια, ὥσποτε πω-
νήσῃ τὸ σύντροφόν του:
—Δὲ μοῦ λῆς, βλάμη! εἶπε ἡ Παναγία στ’
ἀδερφό μου τὸν πατριώτη σου τὸ Βαραββᾶ;
“Εκείνος χολοταρῆχετῃ φοβερὴ βλαστή-
μια ἀνέβηκε στὰ χεῖλιά του. Μὰ τὴν κατάπινε.
Δὲν ἦταν καιρὸς τώρα νὰ κολασθῇ κανεῖς!
Χαμογέλασε, ἔκαμε τὸ σταυρὸν του και ἐπαλῶ-
σεν στὸ ἔρμιο κρεβάτι του.
—Καὶ τοῦ χρόνου, παιδιὰ, στὰ σπῆτια μας!
εὐχίσθηκε.
—Στὰ σπῆτια μας νὰ θὰ μὰς θερίζῃ ἡ πε-
τινα εἰς ὁ θημαστές.
Και γέλασε δυνατὰ.

ΕΠΙ ΤΩ ΝΕΩ ΕΤΕΙ

“ΑΡΘΡΟΝ τοῦ σεβασμιωτάτου
Μητροπολίτου Κυθήρων κ. Δω-
ροθέου.

Πόσα παράδοξα περιέχει ὁ βραχὺς βίος
ἡμῶν! Πόσον ἀντιθέτως πλῆρες εἶναι ἡ
φευγαλέα ζωὴ μας! “Οταν πρὸ ὀκτώ ἡμερῶν
οἱ κάδωνες τῶν Ναῶν μὰς ἐκάλουν εἰς τὴν
ἐορτὴν τῶν Χριστογενένων πόσον εὐχαρίστως
ἀντήκον και ποῖαν εἰδὴσαν εὐχάριστον με-
τέιδον εἰς ἡμᾶς! “Αντιθέτως τώρα κατὰ
τὸ μεσονύκτιον πρὸς τὴν πρώτην τοῦ ἔτους.
Τὰ κτυπήματα τῶν 12 ὥρων τὸ ὁρολόγιον
πᾶσον βαρεῖα καὶ θλίβερά ἀντηχοῦσι! “Ὡς
ἡχοὶ νεκρικῶν κωδόνων, ὡς πένθιμοι ἐμ-
βατήριον, ὡς ἀναστεναγμοὶ θανάτου. Δὲν ἀγ-
γέλλουν, ὡς ἐκεῖνοι, εἰδὴσαν εὐχάριστον,
ἀλλὰ κρητύτουν περὶ τῶν πιπτόντων φύλ-
λων, περὶ τῶν μαρνανθέντων ἀνθρώπων και συγ-
κροῦν τὴν ψυχὴν ὡς ἐπεξερχομένη ἐσπερινὴ
αἰτιά, ὡς ἀναπνοὴ θανάτου, φέροντα εἰς τὸν
νοῦν ἡμῶν τὴν σκέψιν “Τίς γνωρίζει ἐάν
μὴ πλησιάζῃ τὸ τέλος!...

“Ὀλογοὶ ὅμως εἶναι ἐκεῖνοι, οἵτινες οὕτω
πᾶς ἀκούοντα τὰ κτυπήματα τοῦ μεσονυ-
κτίου τῆς πρώτης τοῦ ἔτους ἐν τῇ πραγ-
ματικότητι. “Ὀλογοὶ εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι
αἰσθάνονται τὴν ἀνωτέραν σκέψιν και τὴν
σπουδαίαν αὐτῆς σημασίαν ἐπ’ αὐτοῦς. Οἱ
πολλοὶ προσπαθοῦσι τὸν βαρὺν και βαρύν-
την θλίβετον τοῦτον ἡχόν τῶν κτηνημά-
των νὰ τὸν κάμουν ἐκκαφαντικὸν μέσα εἰς
τὴν μέσῃ τὴν κοσμίαν, μέσα εἰς τὸν ἡχόν
τοῦ ποτηρίου και τοῦς αἵμοις τοῦ οἰνοπνεύ-
ματος, μέσα εἰς τὸν κρότον και τὸν θόρυβον
τῶν ποικίλων και ποικιλοτρόπων χαρτοπα-
νεύων και κέντρων. Τοῦτο ἀποτε-
λεῖ δι’ αὐτοὺς μέσον κομφορτέως τῆς μυστι-
κῆς σεσιμένης ψυχῆς αὐτῶν. Τὸ σῆμα
των ἐκεῖ ἀναφανῆται “Ζήτην ἡ ζωὴ καθ’ ὃν
χρόνον ὁμως μέσα εἰς τὴν καρδίαν του δι-
ορροφικαί τῇ φρίκῃ και μόνον ὡς ἀσφαλῆ
κάποτε περὶν ἀπὸ τὸν νοῦν των σιγαιμὰ
σκέψιν μετὰ παράπονον “Πόσον ταχέως σβῆ-
νουν τὸ κῆλος και ἡ μορφή, πόσον ταχέως
μὰς ἐγκαταλείπει ὁ πλοῦτος και ἡ δόξα!...

Πολλὰκις, ὡς λέγουσιν, οἱ θνησκόντες κα-
τὰ τὰς τελευταίας στιγμὰς εἰς τὸν ἔμψον ἀλ-
λὰ μέγα βλέμμα ἐπισκοποῦσιν ἀπᾶς εἰς ὃ-
λην τὴν παρελθούσαν ζωὴν των μετὰ χα-
ρὰς και τὰς λύπας τῆς, μετὰ τὴν ἡμῶν καὶ
τὴν βάθῃ τῆς, και πρὸ τῆς ἀποχωριζομένης ψυ-
χῆς περνοῦν διὰ αὐτὰ σιγαιμὰς δπως τὸ
φῶς ἀσφαλῆς ἐνὸς κατόπτερου. Ὅτιον πᾶς
ἐξυπνᾷ ἡ ἀνάμνησις και κατὰ τὸ μεσονυ-
κτίον τῆς πρώτης τοῦ ἔτους. Τὸ εὐχάριστον
και τὸ λυπηρὸν, ἡ θεράπῃ ἐλπίς και ἡ ψυ-
χρὰ ἀπάτη, τὸ ἀπλεον φῶς τῆς χαρᾶς και
δ’ ὡς ἀπᾶς ὁ σκοτεινὸς τῶν δακρύων, διὰ
αὐτὰ περνοῦν ἀπᾶς εἰς πρὸς τῆς ψυχῆς. “Ὅλα
αὐτὰ εἶνε τοῦ παρελθόντος. Καὶ τὸ παρελ-
θὸν αὐτὸ γίνεται χρόνος ὁ δὲ χρόνος αἰωνί-
της, και ἡ ἀνθρωπότης διαβαίνει. Πτωχὴ
ἀνθρωπότης! “Εν τῷ μετῴσῳ οὐν ὑπάχει
ἡ ἐπιγραφὴ “Προσωρινότης!...

Εἰς μίαν πλοῦσαν πινκακὸν ὑπάρχει
εἰκὼν διασήμεν ζωγράφου. “Εν νεκροτα-
φείων. Τὰ μνήματα φαίνονται κατὰ σειρὰν,
Σταυροὶ μετὰ Σταυρῶν, ἡρώδ’ οὐρανοῖν και
μαρνανθέντων ἀνθῶ. “Ὅλα αὐτὰ ὁμοιοῦσι

ουσεν ἢ δὲν ἡθέλησε γὰ τὸν λυτ